

saa maa den højtærede Kirkeminister naturligvis give dem tilbagevirkende Kraft. Den højtærede Kirkeminister udtalte foruden de mange Beklagelser, han havde over den Betænkning, der er afgivet, ogsaa dette, at han ikke havde foretaget nogen Besparelse ved en Nedsættelse i Forhold til Kronens Værdistigning af Præsternes Kørsels- og Konfirmandstuegodtgørelser. Her er altsaa, saa vidt jeg forstaaer den højtærede Kirkeminister, endnu ikke foretaget nogen Nedsættelse. Den højtærede Kirkeminister henviste til sine Udtalelser ved første Behandling, hvoraf det tydeligt nok skulde fremgaa, at saadanne Nedsættelser vilde ske i Forhold til Kronestigningen, ikke i Kraft af nogle enkelte Omregninger som Følge af, at man ser, at en har faaet lidt for meget og en anden lidt for lidt; det er ikke det, der er Tale om, men der er Tale om en Nedbringelse af de samlede Udgifter i Forhold til Kronens Værdistigning, altsaa en gennemsnitlig Nedbringelse paa et ikke ubetydeligt Beløb. Der er jo saa megen Strid om, hvad dette Slagord: Gennemførelse af Parikronen betyder, men i dette Tilfælde vil jeg lade mig nøje med et Tilsagn fra den højtærede Kirkeminister om, at de 1½ Mill. Kr., som anvendes til disse særlige Ydelser, vil blive nedbragt, lad os sige med en 20—25 pCt. Det er det, jeg forstaaer ved Nedbringelse i Overensstemmelse med Kronens Værdistigning. Den højtærede Kirkeminister mente, at man kunde udlede hans Opfattelse af hans Udtalelser ved første Behandling. Jeg skal derfor tillade mig at oplæse denne Udtalelse efter Rigsdagstidende. „Derimod vil Udgifterne“, siger den højtærede Kirkeminister, „til Præsternes Befordringsgodtgørelse, der i Aar er under Revision, muligvis kunne nedbringes.“ Det er ikke et Tilsagn om, at de vil blive nedbragt. „Det maa naturligvis bero paa, om Befordringsgodtgørelsen i det enkelte Tilfælde er beregnet rigtigt.“ Altsaa det, den højtærede Kirkeminister her forudsætter, er netop det, jeg har sagt: en Omregning, hvorved nogle, der ved tidligere Revision har faaet lidt for meget, faar et Fradrag, og andre, der har faaet for lidt, faar et Paalæg, men ikke en Revision med Kronens Værdistigning for Øje. „Det vil sige til virkelig Dækning af den tjenstlige Befordringsudgift, der paa ingen Maade indskrænker sig til Søndagskørsel til Annekset og ikke kan opgøres blot ved Maaling af Afstande, der skal tilbagelægges, idet Ventetid spiller en vis Rolle“ o. s. v. Det var altsaa en hel Del ganske almindelige Bemærkninger, Ministeren fremsatte, som ikke har noget med

Spørgsmaalet om Nedbringelse i Forhold til Kronens nuværende Værdi at gøre. Den højtærede Kirkeminister har ikke givet noget Tilsagn derom. Jeg forventer, at han, naar han igen tager Ordet, vil give et bestemt Tilsagn derom, ligesom han tog bestemt Stilling til det Spørgsmaal, om han vilde holde paa den Affattelse, Loven nu faar, hvorefter der over anden Klasse kunde staa: nu lades alt Haab ude. Derom sagde den højtærede Kirkeminister stærkt og tydeligt, om end ikke med disse Ord, at anden Klasse kunde ikke vente at faa sin Løn beregnet i Henhold til Lønningslovens § 18, 2det Stykke. Jeg takker den højtærede Minister og ligeledes Venstres Ordfører for denne tydelige Udtalelse, og jeg vil give min Tilslutning dertil, thi jeg tror, at naar der en Gang kommer en Retssag, hvad jeg forudsætter, at der vil komme om dette Spørgsmaal, har det sin store Betydning, at der er taget bestemt Stilling til det fra Rigsdagens og den højtærede Ministers Side, hvilket altsaa nu er sket.

Den højtærede Minister følte sig, som han udtrykte det, brøstholden ved forskellige Punkter i den Betænkning, som Mindretallet har afgivet. Der var et Punkt i den højtærede Ministers Tale, som jeg kunde føle mig brøstholden over, idet han sagde, at jeg havde betonet, at der var en stærk Interesse hos Menighederne for denne Lønningslov, for at faa en Forhøjelse af Præsternes Lønninger. Den højtærede Minister henviste i denne Forbindelse til Menighedsraadernes bekendte Adresse. Men jeg har aldeles ikke udtalt mig som nævnt af den højtærede Minister. Hvad jeg har sagt, er dette, at de Menigheder, hvis Embeder var i 2den Klasse, vilde føle sig i høj Grad brøstholdne og sikkert udtale det overfor den højtærede Minister, naar de nu saa, at Embederne kom ned i den laveste Klasse, medens Embederne i den gamle 3die Klasse, der indeholder de allermindste Embeder i Landet, kom op i 2den Klasse. Det er virkelig noget helt andet end, at jeg skulde have sagt, at jeg fandt, at der var Interesse hos Menighederne for den Lønforhøjelse, som den højtærede Minister har foreslaaet. Jeg tror tværtimod, at der er alt andet end Interesse, endsige Tilslutning dertil hos Folkekirkens Menigheder som Helhed betragtet. Der er Uvillie mod denne Lønningslov, fremkommet, som den er, paa nærværende Tidspunkt, med alle de Skavanker og Ubilligheder, som den indeholder.

Jeg skal saa, dyale lidt ved den højtærede Ministers Beklagelse over Mindretallets Betænkning. Han mente ikke, at